

for Medlemmer, der løse Sognebaandet; er det de Medlemmer i Kirken, som kun have et kirkeligt Navn, men forresten ere aldeles ligegyldige og lade Fem og Syv være lige, enten Præsterne ere saa eller saa? Jeg troer tværtimod, Erfaringen har viist, det Mødsatte; det er netop de Medlemmer, hos hvilke der rører sig et kirkeligt Liv. Det kan jo vel paa sine Steber være ubespøget, at Nogle ønske at løse Sognebaandet, og at de Hensyn, der have foranlediget dem dertil, ikke have været velbegrundede i den sande Opfattelse af de kirkelige Forhold og Præstens Pligter, men det har nu engang vundet Anerkjendelse, at da det er en Samvittigheds Sag for Vedkommende, saa maa de være berettigede til at gjøre det. Ligeledes vil jeg henstille til den ærede Minister, om han har lagt Mærke til, hvad det er for Præster disse Folk slutte sig til efterat have løst Sognebaandet; er det ikke den Slags Præster, der have viist den største Over og Varme for den Sag, som de af Staten ere satte til at tjene? Jeg troer virkelig, man skal have Vanskelighed ved at paavise det Mødsatte, og jeg er overbevist om, at der ikke vil være nogen Fare for, at disse Mænd, som Sognebaandets Løserne have sluttet sig til, ville forsømme deres egen Menighed for at gjøre Profelyter i andre Sogne udenfor det Territorium, hvor de strengt taget nærmest høre hjemme; jeg troer, at man i denne Henseende ganske kan berolige sig. Det vilde være mig kjær, hvis den høitærede Minister vilde meddele Thinget, om Tilladelsen til Altergang maa ansees givet engang for alle til den Familie der, har sluttet sig til en Præst udenfor Sognet, eller om det skal forstaaes saaledes, at denne Tilladelse skal indhentes for de specielle Tilfælde.

Licht: Det foreliggende Lovforslag, saaledes som det vil blive ved de af Fleertallet foreslaaede Endringer, kan jeg slutte mig til, hvad angaaer Bestemmelserne om Barnedaab og Brudevielse, og jeg behøver ikke videre at anføre de Grunde, der lede mig dertil, da de flere Gange ere anførte. Med Hensyn til Altergangen, som jo egentlig er det brændende Spørgmaal, kan jeg ikke nægte, at jeg har nærret stor Betænkelighed ved at slutte mig til Udvalgets Fleertal

og har havt Tvivl, om jeg ikke maatte slutte mig til Mindretallet. Jeg troer dog, at jeg kan slutte mig til Fleertallets Forslag efter den Form, dette nu har faaet, idet det nemlig ikke, saaledes som der under denne Sags første Behandling var Tale om, gaaer ud paa, kun at forende en Anmeldelse for Biskoppen, men derimod en Tilladelse fra Biskoppen. Rigtignok er der, dersom Loven udkommer med denne Bestemmelse, ikke saa Spørgsmaal, som kunne opstaae. Der er, saaledes som den sidste ærede Tale har fremhævet, Spørgsmaalet om, hvor ofte en saadan Tilladelse skal begjæres; om den skal begjæres for hver enkelt Gang en Person eller en Familie ønsker at gaae til Alters, eller om den skal begjæres engang for alle. Der kunde ogsaa blive Spørgsmaal om, hvorvidt Præbiken og Gudstjeneste kunde eller maatte forenes med Altergangen; thi til en rigtig Altergang hører dog aabenbart Præbiken, og naar det ikke i Loven udtrykkelig er udtalt, saa kunde der jo blive Spørgsmaal derom. Flere andre saadanne Spørgsmaal kunne, som sagt, opstaae; men jeg vil haabe, at disse ville paa en aldeles tilfredsstillende Maade blive afgjorte af Biskoppen. Derimod kan jeg paa ingen Maade slutte mig til det Underendingsforslag, der er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 3die Valgkreds (Varfod), som gaaer ud paa, at de, der have løst Sognebaandet, skulle ogsaa til Altergang være berettigede til at benytte en fremmed Præst i deres Hjemstedskirke, uden at erholde Biskopens Tilladelse dertil. Det forekommer mig, at der ikke dertil foreligger nogen Nødvendighed, saaledes som den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 3die Valgkreds (Varfod) maa antage; der er ikke fremkommet nogen Begjæring fra Sognebaandsløserne, der skulde vise Nødvendigheden deraf. De, der have løst Sognebaandet, have jo vel gjort det, for efter deres Overbeviisning at finde Opbyggelse hos en anden Præst, og de ville derfor vist ikke ffye den Uleilighed, som er forbunden med at gaae til denne anden Præsts Kirke eller med at indhente Biskoppens Tilladelse, og hvad de Sognebaandsløserne angaaer, der have løst Sognebaandet letsindigt af private Grunde, ja maastee af mindre ædle og priselige Grunde, da er det